

TŁUMACZENIE

UMOWA

między Unią Europejską a Federacją Rosyjską w sprawie udziału Federacji Rosyjskiej w operacji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Czadu i w Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR Tchad/RCA)

UNIA EUROPEJSKA (UE),

z jednej strony, oraz

FEDERACJA ROSYJSKA,

z drugiej strony,

zwane dalej „stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC:

- rezolucję Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych 1778 (2007) z dnia 25 września 2007 r. upoważniającą UE do rozmieszczenia sił w Republice Czadu i w Republice Środkowoafrykańskiej,
- przyjęcie przez Radę Unii Europejskiej wspólnego działania 2007/677/WPZiB z dnia 15 października 2007 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Czadu i w Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR Tchad/RCA),
- decyzję Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa CHAD/1/2008 w sprawie akceptacji udziału państw trzecich w operacji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Czadu i w Republice Środkowoafrykańskiej oraz decyzję Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa CHAD/2/2008 w sprawie utworzenia Komitetu Uczestników dla operacji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Czadu i w Republice Środkowoafrykańskiej, które to decyzje zostały zmienione decyzją Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa CHAD/3/2008 z dnia 14 maja 2008 r.,

A TAKŻE MAJĄC NA UWADZE, CO NASTĘPUJE:

- (1) Sekretarz Generalny Rady UE/Wysoki Przedstawiciel ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa zwrócił się do Federacji Rosyjskiej w piśmie z dnia 7 grudnia 2007 r. o rozważenie ewentualnego udziału w operacji UE w Czadzie i w Republice Środkowoafrykańskiej.
- (2) W piśmie z dnia 23 kwietnia 2008 r. Federacja Rosyjska wyraziła chęć rozważenia ewentualnego udziału.
- (3) Sekretarz Generalny Rady UE/Wysoki Przedstawiciel ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Minister Spraw Zagranicznych Federacji Rosyjskiej wydali w dniu 29 kwietnia 2008 r. wspólne oświadczenie w sprawie wzajemnej współpracy w operacjach zarządzania kryzysowego,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Udział w operacji**

1. Strona rosyjska bierze udział w operacji prowadzonej przez Unię Europejską na podstawie rezolucji 1778 (2007) Rady Bezpieczeństwa ONZ i zgodnie ze wspólnym działaniem 2007/677/WPZiB z dnia 15 października 2007 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Czadu i w Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR Tchad/RCA) (zwanej dalej „operacją UE”) oraz z planem operacji z dnia 18 stycznia 2008 r., zapewniając kontyngent wojskowy sił zbrojnych Federacji Rosyjskiej (zwany dalej „rosyjskim kontyngentem wojskowym”) w celu wspierania operacji UE przy

pomocy transportu lotniczego, z zastrzeżeniem wszelkich warunków wykonawczych zawartych w ustaleniach wykonawczych, o których mowa w art. 6 niniejszej umowy. Transport lotniczy jest prowadzony przy użyciu statków powietrznych należących do rosyjskiego kontyngentu wojskowego i służy ratowaniu życia i zapewnianiu bezpieczeństwa personelu sił dowodzonych przez Unię Europejską (EUFOR) oraz personelu misji Organizacji Narodów Zjednoczonych w Republice Środkowoafrykańskiej i w Czadzie (MINURCAT), poprzez transport personelu EUFOR i MINURCAT, transport towarów oraz prace poszukiwawcze i ratownicze w odniesieniu do personelu EUFOR i MINURCAT.

2. Udział strony rosyjskiej w operacji EUFOR T Chad/RCA nie narusza autonomii podejmowania decyzji przez Unię Europejską.

3. Strona rosyjska zapewnia, by rosyjski kontyngent wojskowy prowadził swoją misję zgodnie z:

— wspólnym działaniem 2007/677/WPZiB, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu,

— wszelkimi przepisami wykonawczymi, które mają być uzgodnione przez obie strony.

4. Personel rosyjskiego kontyngentu wojskowego będzie stosował zasady zaangażowania obowiązujące w ramach operacji UE w zakresie, w jakim nie kolidują one z prawem rosyjskim. Ewentualne wyjątki od stosowania zasad zaangażowania lub ograniczenia ich stosowania określone przez stronę rosyjską będą oficjalnie szczegółowo przedstawione dowódcy operacji UE.

5. Rosyjski kontyngent wojskowy wykonuje swoje obowiązki i postępuje zgodnie z celami i mandatem operacji UE przewidzianymi w rezolucji 1778 (2007) Rady Bezpieczeństwa ONZ.

6. Federacja Rosyjska może w każdej chwili wycofać swój udział, na wniosek dowódcy operacji UE lub na podstawie decyzji strony rosyjskiej, po uprzednich konsultacjach między stronami. Strona rosyjska informuje w odpowiednim czasie dowódcę operacji UE o wszelkich zmianach związanych z jej udziałem w operacji UE.

Artykuł 2

Status sił

1. Status rosyjskiego kontyngentu wojskowego, po jego przybyciu na miejsce operacji, podlega umowom dotyczącymi statusu sił obowiązującymi między Unią Europejską a Republiką Czadu, Republiką Środkowoafrykańską i Republiką Kamerunu.

2. Nie naruszając umów o statusie sił, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, strona rosyjska sprawuje jurysdykcję nad rosyjskim kontyngentem wojskowym.

3. Przedstawiciel strony rosyjskiej uczestniczy w procedurach prowadzących do zaspokojenia wszelkich roszczeń dotyczących rosyjskiego kontyngentu wojskowego przewidzianych w umowach o statusie sił, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

4. Strona rosyjska jest odpowiedzialna za zaspokajanie wszelkich roszczeń związanych z udziałem rosyjskiego kontyngentu wojskowego w operacji UE, podnoszonych przez personel wojskowy rosyjskiego kontyngentu wojskowego lub dotyczących tego personelu. Strona rosyjska jest odpowiedzialna

za wszczynanie postępowań, w szczególności prawnych lub dyscyplinarnych, przeciwko członkom personelu wojskowego rosyjskiego kontyngentu wojskowego, zgodnie ze swoimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi.

5. Unia Europejska zobowiązuje się do zapewnienia, aby państwa członkowskie złożyły oświadczenia dotyczące zrzeczenia się roszczeń w związku z udziałem Federacji Rosyjskiej w operacji UE oraz do uczynienia tego w chwili podpisywania niniejszej umowy. Oświadczenie to załączone jest do niniejszej umowy.

6. Strona rosyjska zobowiązuje się do wydania oświadczenia dotyczącego odstąpienia od roszczeń w stosunku do któregośkolwiek z państw biorących udział w operacji UE oraz do uczynienia tego w chwili podpisywania niniejszej umowy. Oświadczenie to załączone jest do niniejszej umowy.

7. Status personelu oddelegowanego do dowództwa operacji UE w Paryżu (Francja) podlega ustaleniom między właściwymi władzami Republiki Francuskiej a Federacją Rosyjską.

Artykuł 3

Informacje niejawne

1. Strona rosyjska chroni przekazane jej w ramach operacji UE wszelkie informacje niejawne UE zgodnie z wymaganiami dotyczącymi ochrony informacji niejawnych ustanowionymi w przepisach prawa Federacji Rosyjskiej. W tym celu odpowiedniki klasyfikacji bezpieczeństwa obu stron przedstawiają się, jak następuje:

UE	Federacja Rosyjska
SECRET UE	СОБЕШНЕННО СЕКРЕТНО
CONFIDENTIEL UE	СЕКРЕТНО

Oznaczenie klauzuli „ДЛЯ СЛУЖЕБНОГО ПОЛЬЗОВАНИЯ” Federacji Rosyjskiej odpowiada klauzuli tajności UE o treści „RESTREINT UE”.

2. Strona rosyjska podejmuje wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby przekazane jej w ramach operacji UE informacje niejawne UE były chronione na poziomie równoważnym z poziomem wymaganym zgodnie z podstawowymi zasadami i standardami minimalnymi dotyczącymi ochrony informacji niejawnych UE stosowanymi w UE; oznacza to, że strona rosyjska:

— nie wykorzystuje przekazywanych jej informacji niejawnych do celów innych niż te, do których te informacje niejawne zostały przekazane przez UE,

- nie ujawnia takich informacji stronom trzecim bez uprzedniej pisemnej zgody ze strony UE,
 - zapewnia, aby dostęp do przekazanych jej informacji niejawnych był przyznawany jedynie tym osobom, dla których znajomość tych informacji jest niezbędna do wykonywania obowiązków służbowych, oraz – w przypadku gdy informacje są opatrzone klauzulą CONFIDENTIEL UE lub wyższą – osobom posiadającym poświadczenie bezpieczeństwa osobowego,
 - zapewnia, aby przed uzyskaniem dostępu do informacji niejawnych wszystkie osoby występujące o uzyskanie dostępu do takich informacji były informowane na temat wymagań dotyczących przepisów ochrony bezpieczeństwa istotnych dla ochrony informacji, do której mają dostęp, oraz przestrzegały tych wymagań,
 - zapewnia, aby wszelkie lokale, strefy, budynki, biura, pomieszczenia, systemy łączności i informacji, w których przechowywane są lub przetwarzane informacje i dokumenty niejawne, podlegały ochronie poprzez zastosowanie właściwych środków bezpieczeństwa fizycznego,
 - zapewnia, aby udostępnione jej dokumenty niejawne były wpisywane, z chwilą ich otrzymania, do specjalnego rejestru,
 - powiadamia UE o wszelkich przypadkach faktycznego lub podejrzanego naruszenia lub ujawnienia przekazanych jej informacji niejawnych. W takim przypadku strona rosyjska wszczyna dochodzenie i podejmuje odpowiednie środki w celu zapobieżenia takim zdarzeniom w przyszłości.
3. Uwzględniając poziom klasyfikacji, informacje niejawne są przekazywane kanałami dyplomatycznymi, bezpieczną pocztą lub przekazywane przez osoby.

4. W przypadku gdy UE i Federacja Rosyjska zawarły umowę w sprawie ochrony informacji niejawnych, postanowienia takiej umowy mają zastosowanie w kontekście operacji UE.

Artykuł 4

Struktura dowodzenia

1. Rosyjski kontyngent wojskowy pozostaje pod pełnym dowództwem strony rosyjskiej.
2. Właściwe organy rosyjskie przekazują dowódcy operacji możliwość wyznaczania zadań rosyjskiemu kontyngentowi

wojskowemu w celu wykonania misji, zgodnie z art. 1 ust. 1 niniejszej umowy, po przybyciu rosyjskiego kontyngentu wojskowego na miejsce operacji. Przy planowaniu zadania lotniczego lub podejmowaniu innej decyzji mającej implikacje dla rosyjskiego kontyngentu wojskowego zostaje zapewniona pełna koordynacja ze starszymi przedstawicielami wojskowymi rosyjskiego kontyngentu wojskowego. Federacja Rosyjska ma takie same prawa i obowiązki w kwestii bieżącego zarządzania operacją jak uczestniczące państwa członkowskie UE.

3. Strona rosyjska mianuje starszych przedstawicieli wojskowych reprezentujących rosyjski kontyngent wojskowy w EUFOR, zarówno w siedzibie dowództwa operacji w Paryżu (Francja), jak i w siedzibie dowództwa sił UE w Abéché (Czad). Każdy starszy przedstawiciel wojskowy może otrzymywać pomoc. Starsi przedstawiciele wojskowi konsultują się z dowództwem UE we wszystkich sprawach mających wpływ na EUFOR. Za codzienną dyscyplinę w kontyngencie odpowiada dowódca rosyjskiego kontyngentu wojskowego.

Artykuł 5

Aspekty finansowe

1. Federacja Rosyjska przyjmuje na siebie wszelkie koszty związane ze swoim udziałem w operacji UE, chyba że koszty te podlegają wspólnemu finansowaniu przewidzianemu w przepisach wykonawczych, o których mowa w art. 6 niniejszej umowy.
2. EUFOR Tchad/RCA udzieli rosyjskiemu kontyngentowi wojskowemu wsparcia logistycznego na zasadzie zwrotu kosztów na warunkach przewidzianych w przepisach wykonawczych, o których mowa w art. 6 niniejszej umowy.
3. UE zwalnia stronę rosyjską z wnoszenia wszelkich wkładów finansowych we wspólne koszty.
4. Odszkodowanie w przypadku śmierci, uszkodzenia ciała, utraty lub szkód poniesionych przez osoby fizyczne lub prawne z państwa lub państw, w których prowadzona jest operacja UE, będzie ustalane zgodnie z warunkami określonymi w umowach dotyczących statusu sił, o których mowa w art. 2 ust. 1 niniejszej umowy.
5. Administracyjne zarządzanie wydatkami określonymi w przepisach wykonawczych, o których mowa w art. 6 niniejszej umowy, powierza się jednostce UE administrującej koszty wspólne i koszty ponoszone przez różne państwa w trakcie operacji.

Artykuł 6

Przepisy wykonawcze do umowy

Udział strony rosyjskiej w operacji UE przeprowadza się zgodnie z warunkami technicznymi i administracyjnymi zawartymi w przepisach wykonawczych do obecnej umowy, która ma być zawarta między Ministerstwem Obrony Federacji Rosyjskiej a Dowódcą Operacji UE.

Artykuł 7

Nieprzestrzeganie obowiązków

Jeżeli jedna ze stron nie przestrzega swoich obowiązków określonych w art. 1–6 niniejszej umowy, druga strona ma prawo do rozwiązania niniejszej umowy z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia.

Artykuł 8

Rozstrzygnięcie sporów

1. Spory między stronami dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej umowy i przepisów wykonawczych do niej są rozstrzygane przez odpowiednie organy stron na właściwym poziomie lub drogą dyplomatyczną.

2. Wszelkie roszczenia lub spory natury finansowej, które nie zostały rozwiązane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, mogą być przekazane wspólnie uzgodnionemu mediatorowi.

Wszelkie roszczenia lub spory, których nie udało się rozwiązać na drodze pojednania lub mediacji, mogą być przekazane przez każdą ze stron do sądu arbitrażowego. Każda ze stron mianuje do sądu arbitrażowego jednego arbitra. Dwaj mianowani przez strony arbitrzy mianują trzeciego arbitra, który będzie przewodniczącym. Gdy jedna ze stron nie mianuje arbitra w ciągu

dwóch miesięcy od otrzymania od drugiej strony powiadomienia o przekazaniu spornej sprawy do sądu arbitrażowego lub gdy arbitrzy, w ciągu dwóch miesięcy od ich mianowania, nie dojdą do porozumienia co do mianowania trzeciego arbitra, każda ze stron może zwrócić się o mianowanie arbitra do przewodniczącego Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości. Jeżeli przewodniczący Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości jest obywatelem jednej ze stron lub nie jest w stanie spełnić wspomnianej funkcji z innego powodu, niezbędnych mianowań dokonuje następny najstarszy rangą członek Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości niebędący obywatelem żadnej ze stron. Sąd arbitrażowy orzeka *ex aequo et bono*. Arbitrzy nie mają uprawnień do przyznawania karnych odszkodowań. Arbitrzy uzgadniają procedury arbitrażowe. Siedziba sądu arbitrażowego znajduje się w Brukseli, a językiem arbitrażu jest język angielski. Orzeczenie arbitrażowe zawiera uzasadnienie stanowiące jego podstawę i jest akceptowane przez strony jako ostateczne rozwiązanie sporu. Każda ze stron ponosi własne koszty, a koszty wspólne są dzielone równo pomiędzy stronami.

Artykuł 9

Wejście w życie

1. Niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po wzajemnej notyfikacji przez strony o zakończeniu wewnętrznych procedur niezbędnych do tego celu.

2. Niniejsza umowa stosowana jest tymczasowo od dnia jej podpisania.

3. Niniejsza umowa obowiązuje przez cały czas trwania udziału strony rosyjskiej w operacji UE. Wygaśnięcie niniejszej umowy nie ma wpływu na prawa ani obowiązki wynikające z wykonywania niniejszej umowy przed jej wygaśnięciem.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 listopada 2008 r. w dwóch egzemplarzach, w języku angielskim i rosyjskim, przy czym oba teksty są na równi autentyczne.

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu Federacji Rosyjskiej

ZAŁĄCZNIK

OŚWIADCZENIA

o których mowa w art. 2 ust. 5 i 6 umowy

Oświadczenie państw członkowskich UE:

„Państwa członkowskie UE przy wprowadzaniu w życie wspólnego działania 2007/677/WPZiB z dnia 15 października 2007 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Czadu i w Republice Środkowoafrykańskiej (operacja EUFOR Tchad/RCA) dołożą starań, aby, w zakresie, w jakim pozwalają na to ich wewnętrzne systemy prawne, zrzec się roszczeń wobec Federacji Rosyjskiej powstałych w związku z uszkodzeniem ciała lub śmiercią członka personelu, uszkodzeniem lub utratą należącego do nich mienia używanego w operacji UE oraz by odpowiadać na takie roszczenia, jeżeli takie uszkodzenie ciała, śmierć, uszkodzenie lub utrata:

- zostały spowodowane przez personel pochodzący z Federacji Rosyjskiej podczas wykonywania obowiązków związanych z operacją UE, z wyjątkiem przypadku rażącego niedbalstwa lub działania umyślnego, lub
- wynikły z użycia mienia należącego do Federacji Rosyjskiej, pod warunkiem że mienie to zostało użyte w związku z operacją UE oraz z wyjątkiem przypadku rażącego niedbalstwa lub działania umyślnego personelu operacji UE pochodzącego z Federacji Rosyjskiej i używającego tego mienia.”

Oświadczenie Federacji Rosyjskiej:

„Federacja Rosyjska, biorąc udział w operacji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Czadu i Republice Środkowoafrykańskiej (operacja EUFOR Tchad/RCA) prowadzonej zgodnie ze wspólnym działaniem 2007/677/WPZiB z dnia 15 października 2007 r. dołoży starań, aby, w zakresie, w jakim pozwalają na to jej wewnętrzny system prawny, zrzec się roszczeń wobec któregośkolwiek z pozostałych państw uczestniczących w operacji UE powstałych w związku z uszkodzeniem ciała lub śmiercią członka personelu, uszkodzeniem lub utratą należącego do niego mienia używanego w operacji UE, jeżeli takie uszkodzenie ciała, śmierć, uszkodzenie lub utrata:

- zostały spowodowane przez personel podczas wykonywania obowiązków związanych z operacją UE, z wyjątkiem przypadku rażącego niedbalstwa lub działania umyślnego, lub
 - wynikły z użycia mienia należącego do państw uczestniczących w operacji wojskowej UE, pod warunkiem że mienie to zostało użyte w związku z operacją oraz z wyjątkiem przypadku rażącego niedbalstwa lub działania umyślnego personelu operacji wojskowej UE, używającego tego mienia.”
-